

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— ВУДИМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УН-Союзу: (201) 461-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 22. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 4-го ЛЮТОГО 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, FEBRUARY 4, 1976 No. 22. VOL. LXXXIII.

ПОТРІБНЕ СВЯТКУВАННЯ В БОФФАЛО

Боффало, Н.І. (Михайло Лоза). — Такою назвою можна окреслити імпрезу, що відбулася тут дня 23 січня 1967 р. Цією імпрезою відмічено 200-ліття постанови Американської Держави (ЗСА), 100-ліття українського поселення в Америці і 58-ї ріковини відновлення Української Держави 4-им Універсалом Української Центральної Ради та 57 роковин Соборності України.

Справу відзначення роковин Державності й Соборності приходиться вилучити на хвилину з "Потрійного Святкування", бо попереднього дня — 22 січня відведено цим роковинам окрему же увагу. В раніших годинах того дня посадник міста Боффало Стенлі Маковський і голова повіту Ірі Едвард Ріген прийняли українську делегацію в її присутності підписали Проклямацію з нагоди дня Незалежності й Соборності України. Акт підписання Проклямації відбувся цим разом в канцелярії посадника міста. У склад української делегації — очоленої головою УККА Василем Шарваном — входили пані: — Анна Макух, Олена Коритник, Роксолана Піка, Катря Пристайко, д-р Уляна Лоза; панове — д-р Андрій Дякун, Богдан Мороз, Тадей Михаськів, Василь Пристайко, Степан Горганюк, Михайло Мохняч, Степан Грекул, Ярослав Білий, Ігор Макух, Нестор Процик (мол.), Мирон Шарван. Все це представники і представники місцевих товариств, організацій і установ. Деякі пані були в національних одягах. З чоловіків — тільки Степан Грекул, представник Т-ва "Гуцульщина", був одягнений у ношу своєї вузкої батьківщини.

Того самого дня історичні дати 22 січня 1918 і 1919 років урочисто відмічено на Українській Щоденній Радіо-програмі Василя Шарвана.

Свято Української Державності в Маямі

Проголошення Дня Української Незалежності в Маямі. На фото (зліва): комішенер Т. Р. Гібсон, комішенер Палмер, Д. Кучуда, О. Кадучок, посадник М. А. Ферре, Вішняк, С. Хомик, голова Відділу УККА В. Хомик, Ю. Меккей, О. Лудинський, комішенер М. Бебос.

Маямі, Флор. (С. К.) — Заходом місцевого Відділу УККА, 22 січня 1976 р. посадник міста Маямі А. Ферре в присутності української делегації підписав прокламацію, проголошуючу 22 січня Днем Української Незалежності, закликаючи населення міста долучитися до цих святкувань.

В неділю 25-го січня перед полуднем були відправлені торжественні Служби Божі в українських православному та католицьких церквах в наміренні українського народу. У пополудневих годинах відбувся Святочний Концерт Академія в залі Українсько-Американського Клубу. Свято відкрив В. Хомик, голова Відділу УККА. Після того відбулася дефіляда українських ветеранів під командою сотника В. Подубіяського. Американський гімн відіграв на фортепіані студент Малицького університету Б. Сперкач, а пані О. Кадучок прочитала прокламацію. Реферат виголосив віцепрезидент УККА Воло-

димир Мазур з Піттсбургу, підкреслюючи безперервну боротьбу українського народу за волю.

В мистецькій частині студентка Малицького університету панна Н. Сидор виконала на піані композиції Лисенка і Барвінського. Хор учнів Рідної Школи під диригентурою пані І. Сперкач виконав пісню: "Ми ростемо". Учні України і школи Л. Сперкач та Т. Пацай відігравали "Май да і Софі", а гурток "Черешня" виконав дві пісні. Реферат в англійській мові виголосила пані О. Кадучок, англословна секретарка Відділу УККА. Б. Сперкач відіграв сонату Бетговена та "Етюд" Шопена.

Український Національний хор в Маямі під диригентурою М. Івашка виконав кілька пісень. На тлі хору пані Н. Мудрейко відігравала "Молода Україна". До всіх пісень компаньйонували студент Б. Сперкач. Святочну програму закінчено співом гімну "Ще не вмерла України".

ДЕНІСЛ МОЙНІГЕН ЗРЕЗИГНУВАВ З ПОСТУ АМБАСАДОРА ДО ОН

Вашингтон. — У понеділок, 2-го лютого, Білий Дім повідомив, що амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, Денісл Патрик Мойніген, зрезигнував з того посту, бо його відпустка з Гарвардського університету, де він викладав політичні науки, добігає кінця. Мойніген, який займав пост амбасадора до ОН протягом останніх 7-ох місяців, листовим повідомив президента Джералда Форда про своє рішення зрезигнувати, заявляючи, що хоча для нього було великою честю служити спершу на посту амбасадора до Індії, а опісля до Об'єднаних Націй, проте він мусить тепер повернутися до Гарварду, або цілком зрештеш свої академічній професії. Президент Форд, приймаючи резигнацію Мойнігена, подякував йому за віддану та корисну для Америки працю, зокрема на форумі ОН, де амбасадор Мойніген "сильно, переконливо і чесно" представляв позицію ЗСА.

Хоча в своєму листі Мойніген не згадував інших причин резигнації, крім потреби повернутися до Гарварду, то ряд коментаторів і навіть близьких співпрацівників Д. Мойнігена твердили, що дійсною причиною було те, що хоча президент Форд і державний секретар Генрі Кісінджер погоджувалися з його стараннями провадити більш рішучу політику в ОН, зокрема проти держав "зав. третього світу", які безпідставно критикують Америку, а в той самий час користуються з великих американських допомог, до Д. Мойніген відчував, що багато урядовців Державного департаменту не погоджуються з його методами здійснювання американської політики. Як відомо, Мойніген є кольоритним промовцем, який не вагається говорити правду в очі, а деякі американські та західні дипломати твердили, що хоча його цілі правильні, то нібито його надто гострий тон має негативні наслідки, бо непотрібно образжує представників різних країн. Минувалої тижня Денісл Мойніген переслав листа до Державного департаменту та всіх американських амбасад у світі, в якому заявив, що деякі урядовці Державного департаменту старяться перешкодити його успішним старанням "розбити антиамериканський блок" країн "третього світу". Президент Форд і секретар Кісінджер тоді заявили свою повну підтримку для Мойнігена.

Існує також можливість, що Денісл Мойніген зрезигнував, бо старатиметься здобути номінацію Демократичної партії на сенатора з Нью-Йорку, тобто планує кандидувати на пост, який тепер займає консервативно-республіканський сенатор Джеймс Баклі. Таку можливість підтвердив адвокат Мойнігена, Артур Клебанов, заявляючи, що Мойніген може кандидувати, якщо демократи Нью-Йорку виявлять зацікавлення його кандидатурою.

Білий Дім наразі не подає жадних натяків на те, хто буде призначений на пост амбасадора до ОН. Денісл Мойніген залишиться на цьому посту ще один місяць.

У НЬО ЙОРКУ ВІДБУВСЯ УСПІШНИЙ КОНЦЕРТ „МОЛОДОЇ ДУМКИ“

„Молода Думка“ зі своїм диригентом

Нью-Йорк (В. Т-ець). — У неділю, 1-го лютого, тут в залі Фешин Інституту з великим успіхом відбувся самостійний концерт дитячого хору „Молода Думка“, яким диригує недавно прибулий з України Семен Комірний, який також є диригентом дорослої „Думки“. У концерті, що був присвячений 25-літтю матірнього хору „Думка“, 200-річчю Американської Незалежності та 100-річчю українського поселення в ЗСА, взяло участь коло 100 дітей із філій „Молодої Думки“, з Мангеттену, Квінсу, Йонкерсу, Гемпстеду та Пассейку, а також гості — солісти дорослої „Думки“: сопрано Євгенія Турянська, сопрано Олена Новицька — Зам'ята і тенор Євген Титла. „Молодої Думки“ на фортепіано акомпанювала Оксана Куйбіда, а гостям — солістам Тетяна Мехтіш. Звукоче посилання було в руках Петра Ганкевича.

Не зважаючи на дощеву погоду, публіка на три четверті заповнила велику залу Фешин Інституту. Ті, що прибули на цей концерт, між ними Владика Іоанн Шмондков із Стамфорду, напевно не пожаліли, що своєю участю заохотили молодих співаків і провід „Молодої Думки“ до (далшої) праці, бо цей концерт дійсно був на дуже високому рівні. І цей мистецький рівень іспівників, під умілою рукою диригента Комірнього, відержали від початку до кінця.

Перших сім точок — це були пісні, зв'язані з Рідним і змисловою порогою: Перед відспіванням колядки „На небі зірка“, наймолодший член „Молодої Думки“ Павлусь Червоний виголосив ріднянці та новорічні побажання, пера його матері, Катрі Червоняк. Із першої групи пісень найбільше оплесків одержали наш чудовий „Щедрик“ і американська колядка „О, Голлі“

(Закінчення на стор. 4-й)

СКВУ ПРОГЛОШУЄ РІК ОБОРОНИ РЕЛІГІЇ І ХРИСТОВОЇ ЦЕРКВИ В ССРС

ЗВЕРНЕННЯ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ В СПРАВІ ОБОРОНИ СВОБОДИ РЕЛІГІЇ ТА ЦЕРКОВ У ССРС

Українці й Українки! Секретаріат Світового Конгресу Вільних Українців у порозумінні з представниками Українських Церков схвалив зосередити свою діяльність у 1976 р. над обороною свободи релігії та прав Христової Церкви в ССРС. До такої акції закликає нас сьогодні не лише „Універсальна Деклярація прав людини“, проголошена Об'єднаними Націями ще 10-го грудня 1948 року — в тому числі й Совєтським Союзом та розтоптана урядом того ж Союзу на землях України аж по нинішній день — але, передусім, і обов'язок солідарності з нескореним українським народом, що з посиленою відвагою далі бореться за свою людську гідність, за свою національну й державну незалежність, за свободу Христової Церкви.

Як усім відомо, комунізм від самих початків свого існування, проголосив відверту й нещадну війну проти Бога і проти всякої релігії. Цю безжовбу боротьбу він безкарно провадить по сьогоднішній день. Всі прийняті ним заходи, спрямовані на знищення віри в Бога і всякої релігії, є для нього добрі. Погрози, терор і брутальна сила, моральне і фізичне нищення людей та релігійних інституцій є постійним питанням у програмі його нищівної дії. Замикання й нищення Божих храмів, арештування, тортури і засуди на тяжкі довічні терміни в тюрмах або в концетраційних таборах списків, священників, ченців та тисячі вірних — усе це вважається позитивним явищем в очах безжовного комунізму, що в своїй дикій ненависті до Бога і його правди хоче все підпорядкувати диктатурі партії, яка для нього є джерелом правди, нормою закону і мірою справедливості.

Моральні й матеріальні руїни тієї звіриної системи, нищення людини і всіх її духовних вартостей є страши. Хто може забути жорстоке переслідування і брутальне знищення Української Автокефальної Православної Церкви в 1930-их і в 1943-44-их роках, або подібну злочинну ліквідацію Української Католицької Церкви в 1945-1952 роках? Крім цього, широко відомі й інші форми переслі-

(Закінчення на стор. 4-й)

В ССРС ЛІКУВАННЯ Є ЖОРСТОКІСТЬ — каже колишній совєтський психіатр

Нью-Йорк. — Ще донедавна совєтський громадянин, тепер вільний громадянин Америки, лікар — психіатр, д-р Едгар Гольдстін, — тепер в Нью-Йорку в Рокфеллерському університеті, — розповів у газеті „Дейлі Нюз“ з 21-го січня ц.р. про деякі аспекти підсовєтських нелюдських практик, що їх стосують там проти інкомуністичних. В ССРС, — розповідає лікар, — людина, яка думає інакше, уважається схізофреніком, її висилають насильно до психіатричних лікарень на примусове лікування, звичайно при тому така людина втрачає всі свої права. Кожен дисидент, якого іспитує медична комісія, завжди виявляється „хворим“, бо такої „діяльності“ хоче влада; насправді ж ці дисиденти — нормальні люди, що є або релігійні, або бажать вийти з ССРС, або такі, що домагаються пошанування людських прав.

Д-р Гольдстін розповів про багато речей, про які українська громада добре знає, особливо у зв'язку зі справою математика Леоніда Плюща, — і репортер Сидні Філде, який відбув розмову з цим лікарем, кінчав свою статтю таким закінченням: в совєтах лікар мучив з одного боку потреба допомагати індивідуумові, а з другого — система, яка розторщувала цього самого індивідуума „в ім'я охорони суспільства“ і з'являлося питання: „Як допомогти людині в такому суспільстві?“ На це була в д-ра Гольдстіна єдина відповідь — вийти з краю сваволі, бо він не міг захищати совєтське суспільство, де „лікуванням є жорстокість“.

НТШ вітає Леоніда Плюща

Нью-Йорк. (НТШ). — Дня 12 січня ц.р. від Управи Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА вилано на руки проф. Мішеля Бруна телеграму такого змісту:

„Високоповажаний Панае Професоре!

Простимо передати наш найширший привіт п. Леонідові Плющові і його родині від Наукового Товариства ім. Шевченка і його Математично-Фізичної Секції. На Вашу адресу вислалося рівночасно чек на суму \$300 для Леоніда Плюща. Думаємо, що цей скромний дар буде помічним для Леоніда і його родини. Прошу також прийняти наші вітання і висловити найглибшого признання за Ваші труди, що Ви їх понесли, як секретар Міжнародного Комітету Математиків, і тим

Торонто. — Президія Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців окремим закликом проголошує цей 1976-й рік Роком Оборони Релігії і Христової Церкви в ССРС, закликаючи всіх українців у вільному світі прислатися до Проводів наших Церков в обороні безпощадно нищених, тьоблених і переслідуваних кримуно-московським режимом в Україні українських Православної і Католицької Церков та Евангельських громад. Заклик СКВУ в цій справі, надрукований побіч, виданий в порозумінні з Проводами наших Церков, які в цьому році вестимуть посилену акцію оборони релігії в ССРС. Як відомо, в Конгресі ЗСА від деякого часу внесена окрема резолюція, яка стверджує переслідування Церков та вірних в Україні і зобов'язує Уряд ЗСА до відповідної активної оборони Церков в рамках Універсальної Деклярації Людських Прав.

Дадд закликає до посилення оборони людських прав „в душі української незалежності“

Вашингтон. — Конгресмен Кристофер Дадд, промовляючи в Палаті Репрезентативів в четвер, 22 січня, з нагоди 58-их роковин проголошення Української Самостійності, закликав до ще більш інтенсивної акції в обороні людських прав в ССРС, вказуючи на успіх однієї з таких акцій, а саме давнє звільнення українського математика Леоніда Плюща і його родини. Як відомо, конгресмен Дадд, демократ із стеїту Коннектикат, був одним з американських законодавців, якому пощастило побачитися з дружиною Плюща Татяною минулого року під час поїздки по ССРС.

Відмічуючи свою „скромну роль“ у звільненні Леоніда Плюща і його родини, конгресмен Дадд заявив, що ініціатива в цій справі вийшла від двох українських організацій — Українського Конгресового Комітету Америки і Комітету Оборони Валентина Мороза — та Відділів усіх організацій в його дистрикті, особливо в таких місцевостях як Колчестер, Гартфорд і Брінкпорт. „Відданість цих груп справі людських прав в ССРС — сказав конгресмен Дадд — є інспіруючою, а всі ми, які дорожимо волею, повинні віддати цій справі максимум наших зусиль“.

Пригадуючи про сучасну боротьбу за людські і національні права в ССРС та терпіння українців і інших по- неволених народів за ці ідеали, конгресмен Дадд назвав Валентина Мороза, якого він уважав символом українського руху спротиву. „В душі святкувань Дня Української Незалежності, ми не сміємо забувати за Валентина Мороза та всіх інших ув'язнених його друзів. В душі надходжених свідчань 200-річчя нашої незалежності, ми мусимо продовжувати боротьбу за їхні права. Краще не можна відмітити ці подвійні роковини“.

Свій заклик конгресмен Дадд попередив короткою історією Українських Визвольних Змагань, імміграції українців до „берегів нашої свободоловної країни“ та вкладу українців в розвиток ЗСА. Він рівнож згадав, що українська громада відмічує 100-річчя свого поселення в рамках святкування 200-ліття Американської Незалежності.

Відбулася чергова зустріч в справі консолідації

Нью-Йорк. (І.К-н). — У нагодою присутності спеціально запрошеного на цю нараду інж. Дмитра Кузика, обговорено докладно спосіб повороту УНДО до УНРади та участі цієї політичної організації в Президії УНРади. При цьому рішення також відбутися зустрічі з відповідальними діячами ОУНЗ та УРДП під проводом д-ра М. Г. Воскобійника в справі повороту цих організацій до УНРади і їх участі в Президії УНРади.

Голова УНРади Іван Кедрина Рудницький заявив, що він готовий скласти засідання Президії УНРади, як тільки котрабудь із згаданих партій і організацій зголосить свій поворот до УНРади, а у висліді завершення цих заходів консолідації постарасться припшити дату скликання чергової сесії УНРади.

Всі учасники наради одностайно ствердили, що в інтересі українського народу, який перебуває під сучасною пору в найважчій у своїй історії боротьбі за національну-самобутність, та за вимогою величезної більшості української громади у вільному світі, консолідація українських політичних сил є необхідна, імперативна і обов'язкова, і що перевага її треба з вирішенням дійсних чи уявних розбіжностей, зокрема і особливо з відкиненням будь-яких перебільшених сентиментів чи ресентиментів.

ВІД ВАРШАВИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

шкільництво в Україні і сам володів кількома мовами.

Коли цар довідався про плян Мазепи, наказав Меншикову піти походом на столицю Мазепи Батурин, який, за словами Гейдука, збудував Стефан Батурин, — і знищити її, а всіх мешканців спалити. Московські війська облягли Батурин і підпалили з чотирьох сторін. «Меншиков казав оточити безборонний, поділити на групи і усіх вимордувати. Потім врізали усе населення, — старців, жінок і дітей. При житті хвилювало лишалися тільки козацька старшина, яку Меншиков під сильним конвоєм відіслав цареві напівно на вивіданні торгів». (стор. 288).

У Батурині мали бути наші обози, тут наша квартира... — сказав до короля канцлер Піпер, коли чинали Батурин. Шведські офіцери, які провадили коломну війська, оточили спалене до тла місто. Свіжий вітер ніс труп'яний запах із згарища доволі. Іван Мазепа сп'яв коня острогом і вимкнувся, щоб ніхто не помітив, як по його

обвітреному, обличчю спливали сльози».

Цар покликав до себе московського патріарха Крокоса і наказав йому викласти Мазепу, «як зрадника віри й народу», і записати помститися Мазепі — пократи четвертуванням. В усіх церквах тодішні поли почали виклимати Мазепу, як «зрадника віри й народу». (стор. 281). «Зрадник, який хоче віддати Україну ляхам, а нашу церкву уніям».

Вирішувальний бій звели шведи і козацьке військо з москалями під Полтавою влітку 1709 року. Переважаючи більшість московського війська примусила Карла й Мазепу відступити. За порадою Мазепи, Карл, Мазепа і Пилип Орлик з малою частиною війська добилися до Туреччини, а 16-тисячна шведська армія попала в московський полон.

Коли б козаки були одноставно постоїли за Мазепу, хто зна, як були б сьогодні писані ті рядки української історії про 1709 рік, але про це не мав відваги написати Гейдук, громадянин «демократичної людської Польщі».

НАПОМНЮЮТЬ ЕНТУЗІЯЗМОМ

(Закінчення зі стор. 2-ої).

самовідданість праці і творчій ініціативі.

Московський намісник України В. Щербинський, вказуючи на низьку продуктивність праці в промисловості Львівської і Донецької областей, підкреслив критичний стан у сільському господарстві. «Партія і держава роблять все можливе, — говорив перший секретар ЦК КПУ, — для зміцнення матеріально-технічної бази радгоспів і колгоспів». А наслідки дуже невеликі. Господарства обох областей, — дорікав В. Щербинський, — залишаються великими боржниками перед державою в постачанні продукції сільського господарства. Нияку продуктивність праці В. Щербинський пов'язував з тим, що «не у всіх колективах створено обстановку вимогливості, принципівості, політичної пильності і нетерпимості до чужих нападків».

«На Львівщині, — підкреслював перший секретар, — капіталоукладення в сільському господарстві в дев'ять п'ятиріччя збільшилося у 1,8 разів (180%), а державні у два рази (200%), значно зросла технічна оснащеність господарств. В той же час

виробництво валової продукції в порівнянні з попереднім п'ятиріччям збільшилося лише на 18%» («Радянська Україна», 28 грудня). Подібний стан і в Донецькій і в інших областях.

Учасникам конференції поставлено вимогу: «підвищувати дієвість усієї нашої ідеологічної роботи», а в тому ж «ширше впроваджувати нові радянські обряди».

В своєму повчанні московський намісник пригадував обласній партійній еліті, щоб вона не захоплювалася політикою «розрядки», бо мирне співіснування не означає припинення ідеологічної боротьби. Проти нас, казав В. Щербинський, гостять зуби, мослави, «реакційні» сили, а їм помагають «зрадники свого народу», які намагаються «розхитувати підвалини соціалістичного ладу». На львівській конференції пригадували й боротьбу «оунівських сил» проти колективізації і совєтської влади, вимагаючи у вишній роботі виконувати в населенні наслідки П. Галасливого напору партійних ентузіазмів для виконання планів якісної п'ятирічки! Важка буде десята п'ятирічка.

Ст. Катерине зустрічає проф. д-ра В. Кубійовича і д-ра А. Фіголя

По довгий і доволі солідній підготові прийшов день 9-го листопада, день зустрічі вищих керівників. До просторої залі Українського Чорноморського Дому зійшлося к. 200 людей.

Господарем зустрічі був голова місцевого Відділу УККА адв. Долішній, який привітавши присутніх короткими словами пояснив цілі приїзду гостей. Потім попросив д-ра проф. В. Кубійовича, а Ом. Тарнавський д-ра А. Фіголя.

Проф. д-р Кубійович висловив значення Енциклопедії Українознавства для українців в Україні і діаспорі та для чужих науковців, а д-р Фіголь розповів про фінансові проблеми і потреби для видання кінцевих томів Енциклопедії українською і англійською мовами. Про це говорив також мгр Т. Руденський — піонер збірки на видання Енциклопедії, бо він доклав багато зусиль, щоб зібрати і вислати зі Ст. Катерини по 1.000 дол. кожного року протягом кількох літ, більш ніж 10 років тому, коли в Сарселі потрібно було фондів.

До щедрих дарів на про важливу і благородну ціль заохотили присутні о. прото-

ерей Ф. Легенюк і о. д-р декан Н. Комар. Присутній дієсно перейнявся цією справою, бо від організації і поодиноких осіб вплинуло до 1-го грудня 4.100 дол., а задекларовано 1.600 дол. Коли додати 945 дол. з продажу квитків, то разом зібрано 5.045 дол. Список жертводавців ч. 1 передано для розміщення у всіх українських доміках. Кого на списку немає, а хоче приєднатися до того благородного діла, повинен влатити гроші для НТШ на конто КУК в Українській Кредитовій Спільноті або касирів Відділу КУК, бо збірка ще не закінчена.

Після доповіді присутній оглядаючи видані досі томи ЕУ і інші твори покладені на гарно застеленому столі під опікою п-і С. Гарас. Члени чотирьох діючих жіночих організацій у дружній співпраці підготували кау-каві, солодке і безкоштовно всім приймали. В загальному зустріч випала задовільно, бо була добра співпраця всіх організацій, а зокрема парохів обох українських церков, які заохочували парохів до участі в зустрічі і жертв на так важку ціль.

Кость Фідик

Концерт в Ірвінгтоні

Тут, з ініціативи Капелі бандуристів при станиці Братства б. в. І УД створено Комітет для влаштування

концерту, з якого весь дохід призначено на виникнення Народного Дому в Ірвінгтоні. Комітет очолює проф. Р. Венке, а членами його були представники Капелі УМІ, Квартету «Калина» і СУМА. Концерт відбувся в неділю 16 листопада в залі Вайлсбурзької середньої школи о. год. 4 по обіді. Програмою проведено Валю Каліну і Степан Магмет. Участь брали такі особи і групи: Капеля бандуристів, квартет «Калина», Молодь СУМА під керівництвом Ів. Кононіна, Н. Лазірко — танок та проф. Р. Венке — скрипка і проф. Карло Себастьян фортепіано, проф. Л. Вазала фортепіановий супровід для квартету «Калина» і Т. Левинський музичний супровід для СУМА. Усі виконавці виступали безкоштовно, за що їм сердечна подяка, а публіка повністю виповнила залу. Морально і матеріально імпреза була успішною, а про мистецьку вартість хай висловиться хтось із музикологів.

Управа Народного Дому.

Малі колядники — січневе число «Веселки»

З новим 32-м роком святої появи різдвяне число «Веселки» появилось в новому одязі. Запроєктувала його молода майя Люда Павлів з Монреалю (Канада). Обкладинка повна життя й руху — група дітей зовується по дузі веселки, щоб погуляти на заквітчаних травах. Вступна ілюстрація цієї самої майя зображує гурток колядників.

Січневе число журналу присвячене Різдву Христову, Новому Рокові, сезонним подіям з дитячого життя у зимовий час і історичним актам 22-го січня 1918 і 1919 рр. «Веселка» в постаті маленької дівчинки-колядниці відрізняється від попередніх — читачів, співробітників і прихильників журналу, що підтримують його добрим словом і спонсують датком на пресфонд. Святої вітання складають хлопчик і дівчинка у вірші Р. Завадовича «Малі колядники» (Іл. П. Холодного), а Новий Рік у постаті маленького хлопця в смугастій шапці і в кожаній (вірш К. Перелісної «Новий Рік» — Іл. З. Онисевича) посіває всяке добро. Вітання бабусь від унуків передає в своєму вірші «Поздоровлення» Г. Черінь.

Чоловий вірш Р. Завадовича «Веселих свят» (оформлення сторінки ЕКО) уводить читача у різдвяно-святої натраї, підсилюючи згадкою про різдівний край. У віршику Ю. Шкрумелла «Ялинка» (Іл. З. Онисевича) замість ласощів діти значать під ялинкою книжки і журналі, покладені янголиком.

Акція різдвяної п'єски-казки Валентини Юрченко «Добра ялинка» (оформлення М. Михалевича) відбувається в свят-вечірній час, а дівами особами є дерева, лісові звірята, пташки, янголи, зірки, й діти. За своє співчутливе до горя інших серце і за сповнені добрі діла ялинка отримала нагороду — янголи прибрали її цвітками-зірками, а діти заспівали кругом неї коляди.

Різдвяні святкування лісових звірів і гнома в хатці

В. Б.

З діяльності церковних громад у Мінеаполісі

(А. Ю.) Так вже повелося у вільному світі серед нашої людності, що хоч майже в кожному більшому скупченні українців є народні доми загальної належності (тобто без поділу групово-політичного та конфесійного), практично народні доми не обслуговують громади повністю, обмежуючись академіями в дні національних свят (напр. свято державності й соборності, Листопадове свято, Шевченківська академія тощо) і взагалі імпрезами ширшого масштабу. Натомість менші імпрези, як також різні доповіді та відчити місцевих організацій і товариств відбуваються переважно в залах церковних громад (парафій). Тут же звичайно провадяться проби хорів, театральних інсценізацій — взагалі підготовча праця прилюдних виступів.

У Мінеаполісі є три таких церковних будинків і в них залі (подекуди навіть з обладнаною сценою): у двох православних громадах (св. Юрія і Михаїла) і одній українсько-католицькій (св. Константина) і всі вони мають культурно-освітні відділи чи референтури для обслуговування загальнокультурних потреб людності. Особливо у залі громади св. Юрія регулярно відбуваються співанки громадського хору

«Дніпро» (голова хору — Ол. Цареградський, дириг. — о. протоієрей М. Бринь). Цей хор своєю мистецькою діяльністю здобув популярність не лише в своєму місті та стейті, а й далеко поза їх межами (зокрема також і в загально-американській людності завдяки своїм виступам у телевізії). «Дніпро» цього року планує (якщо не буде якихось більших перешкод) дати свій концерт у Чикаго, куди його запрошують тамтешня українська громада.

Дня 19-го січня в залі української католицької церкви св. Константина відбулася з рамени Т-ва Українських Інженерів Америки, відділу у Мінеаполісі, цікава доповідь д-ра Ярослава Гордінського «Людина в космічних просторах», вислухана присутніми з великою увагою.

Жваву діяльність виявляє також культ-освітній відділ, голова — Ол. Хорольц, православної громади св. Михаїла. Недавно — як повідомляє бюлетень громади — тут створилися в порозумінні з Літ-Мист. Клубом ініціативна група Студії мистецького слова і літератури і провадиться інтенсивне готування авторського вечора письменника-літературознавця Анастасія Юрчику. Вечір має відбутися в неділю, 15-го лютого, о. 4 год. по полудні і матиме широкі й різноманітні програму, включно із співом (сольно, дуети), бо до деяких поезій п. Юрчику мас власні мелодії, покладені на ноти. Серед виконавців програми — сам автор, Оксана Соловей, Ол. Хорольц, Оксана Колосинченко та інші знамісцеві громаді мистецькі сили.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКЕ СПОРТОВО-ВИХОВНЕ ТОВАРИСТВО «ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ» в НЬЮ-АРКУ, Н. Дж. з великим сумом повідомляє Членів і Прихильників Товариства та Українське Громадянство, що дня 28-го січня 1976 р. на 84-му році життя умир довголітній член Т-ва, кількарічний керівник господарської секції, добродій-меченат

бл. п.

ТЕОДОР ВИСЛОЦЬКИЙ

Опечалений Родина складає вислови глибокого співчуття.
УПРАВА УСВТ «ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ»

бл. п.

Інж. СЕМЕН ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО

ПАНАХИДИ у понеділок, 2-го лютого і у вівторок, 8-го лютого 1976 р. о. год. 7-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОН — у середу, 4-го лютого 1976 р. о. 9-й год. ранку з української православної церкви св. Тройці при 359 Broog Street, N.Y., на українській православної цвинтарі у Ван-Дуку, Н. Дж.

Опечалена родина:

дружина — МАРІЯ
сини — РОСТИСЛАВ й ОЛЕКСАНДЕР
з Дружинами
внуки — ОЛЕКСАНДЕР

Замість квітів на могили для Друзів по Зброї, з Української Галицької Армії:

ІВАН КОВАЛЯ
ВАСИЛЬ ГОНТАРА
ДМИТРА МАКСИМОВА
ОЛЕКСА МЕРЦАЛО

складає 10,00 доларів
на ПРЕСОВИЙ ФОНД «СВОВОДИ»
нехай пам'ять про Них не загине —
М. ЯРЕМЧУК

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого й Незабутного ЧОЛОВІКА, ТАТА й ДІДУНЬЯ

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ГОСВИЧА

будуть відправлені
13-го лютого 1976 року
ЗАУПОКИНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в наступних церквах:
ЧІКАГО, Іл. — Катедра СВ. О. МИКОЛАЯ, год. 8:45 рано;
МАНСТЕР, Інд. — Церква СВ. ПОСАФАТА, год. 8:00 рано;
ВОТЕРВІЛТ, Н. Я. — Церква СВ. О. МИКОЛАЯ, год. 8:00 рано.
Родина й Приятелі просять про молитви за спокій душі Покійного —
дружина ОЛЬГА з ДІТЬМИ й ВНУКАМИ

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА ЖІНОЧА ДОПОМОГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІДІЛІ І-й ім. ОЛЬГИ БАСАРАВ в НЬЮ-Йорку

В НЕДІЛЮ, 8 лютого 1976 р.
по Службі Божій (11-ці) в долинній каплиці
ЦЕРКВИ СВ. ЮРА в НЬЮ-Йорку, Н. Я.

Підприємство

ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ДУШІ

сл. п. ОЛЬГИ БАСАРАВ

До участі запрошуємо наших Членів, Організації з прапорами та Українське Громадянство.
Панахиду співатиме хор церкви св. Юра під управлінням п. І. Хоміна.

ПОДЯКА

Дня 19-го грудня 1975 р. з волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність, на 78-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО й ДІДУНЬЮ

бл. п.

Д-р ІВАН СОРОКА

бувши лікар в Гриві в Україні і в Америці.
Похоронні обряди відправив Всеч. о. кр. Я. Шуст у Бріджпорті, Конн., а тіло Покійного спочило на цвинтарі св. Лаврентія в Нью-Гейсен.

Цією дорогою висловлюємо особливу вдячність Всеч. о. кр. Я. Шустові за похоронні відправи та дуже дбайливу духовну опіку над Покійним у шпиталі.

Дякуємо місцевому Пластові за участь в Панахиді, місцевому хорі, які спричинилися до зближення похоронних обрядів.

Щиро дякуємо Родині, Знайомим за участь в похоронних відправах, за квіти на домовину, за надіслані співчуття у нашому болі. Всім Жертводавцям за Бого-службу за душу Покійного і Всім, хто віддав останню прислугу нашому Найдорожчому Покійникові.

Дружина — ВОЛОДИМИРА
сини — ІГОР з дружиною ХРИСТЕЮ
і дітьми: ТРИГОР, АНДРІЙ і КСЕНЯ

В пам'ять Покійного, зложимо:

на «Церкву в Потрібі» —
о. кр. Я. і О. Шуст 20,00 дол., І. і Д. Шуст 10,00 дол.,
Н. і З. Шуст 20,00 дол., І. і І. Телок 25,00 дол., Л. і С. Пушкар 10,00 дол., О. і А. Пушкар 10,00 дол., В. і І. Козак 20,00 дол., Т. і С. Балко 10,00 дол., Дружина Покійного 50,00 дол.

На українській студії в Гарвардському університеті —
д-р Осип Кебуз 25,00 дол., В. і С. Кебуз 25,00 дол.

На стипендіальний фонд медицини —
В. і І. Козак 25,00 дол., І. Х. Кебузінський 25,00 дол.

Разом жертвовано — 275,00 дол.
Всім дякуємо, хто в Його пам'ять жертвував на добродійні цілі і молимо, щоб Всеблагий Господь винагородив Вас.

Український Народний Союз

пошукує

МОЛОДИХ ОСІБ

З РІЗНИХ ОКОЛИЦЬ АМЕРИКИ І КАНАДИ

які бажають одержати постійну працю як

ОРГАНІЗАТОРИ

• Всі, які зголосяться до праці перейдуть відповідний вишкіл в Головній Канцелярії УНСОЮзу в Джерзі Сіті, а відтак в місяці лютому 1976 року додатково ще перейдуть однотижневий курс на кошт Союзу в "Purdue University" — стейту Індіана.

• Запевнена платня під час вишколу, відтак постійна праця, соціальне, життєве і акцидентне забезпечення, пенсійний фонд, вакації!!

• Зголошення листовно або телефонічно приймає:

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, Інк.
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Tel.: (201) 451-2200, N.Y. Line (212) 227-5250-1

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

ЛЕОНІД СОНЕВИЦЬКИЙ

Історія України,

Синхроністично-хронологічна Таблиця

(Передрук з Енциклопедії Українознавства III)

Дістати можна в українських книгарнях в Нью-Йорку Арка, Еко, Сурма та в книгарні «Свободи». Ціна 1,50 дол.

КОМІТЕТ ОБОРОНИ ПЕРЕСЛІДУваних в УКРАЇНІ

запрошує Українське Громадянство Метрополії Детройту й околиці на

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

при участі

КАПЕЛІ

БАНДУРИСТІВ та

ГАННИ

КОЛЕСНИК

під дир. ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО

МЕЦЦО-СОПРАНО

8-го лютого 1976 року, год. 3-тя по пол.

ЗАЛІ FORD AUDITORIUM

Дохід з концерту призначений на акцію оборони переслідуваних в Україні.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ! УСВТ «ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ»

Збірна — Ньюарк, Н. Дж.

— УСГК «КОЗАКИ»

Вінніпер, Канада

НЕДІЛЯ,

СУБОТА,

14-го лютого 1976 р.

15-го лютого 1976 р.

год. 8:00 вечора

год. 7:00 вечора

Арена:

BRANCH BROOK PARK — ICE HOCKEY CENTER

NEWARK, N.J.

Український Студентський Гаківковий Клуб «Козаки», Вінніпер, Канада — це міжнародний чемпіон університетів Манітоби.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ВІДІЛ ЛІГАН ВЕЛЛІ, АЛЕНТАВН, Па.

повідомляє, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в дні 8-го лютого 1976 р.

в МЮЛЕНБЕРГІ КАЛЕДЖІ ФАКУЛЬТІ ГВЗ

325 Н. 23-тя вулиця, Аллентавн, Па.

о. год. 3:30 по пол.

Після Зборів — ширші наради Ініціативного Комітету з громадянством по справі ювілейної святкування 200-річчя Незалежності Америки і 100-річчя Українського Поселення.
Запрошуємо усіх взяти найважливішу участь.
ВІДІЛ УККА ЛІГАН ВЕЛЛІ

| повідача, здобув повне заці.

(Закінчення зі стор. 1-ої)

(Світлив: дивіз. О. Соловій, фото „Мева”)

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Владика Йосиф Шмондюк

хотів юних хористів до
дальшої праці.

артистки українських театрів Віра Левницька і Марія

NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555